

แนวทางการพัฒนากลไกการดำเนินงานการศึกษาผู้ประกอบการ ในมหาวิทยาลัยกุยหยาง*

GUIDELINE FOR THE DEVELOPMENT OF OPERATION MECHANISM OF ENTREPRENEURSHIP EDUCATION IN GUIYANG UNIVERSITY

ผู้ให้, นีรันตร์ สุธีนิรันตร์, พัชรา เดชโฮม, จิตติวิสุทธิ วิมุตติปัญญา* และ กุลสิรินทร์ อภิรัตน์วรเดช

Du Hai, Niran Suteeniran, Pachara Dejhome, Jittawisut Wimuttipanya* and Kulsirin Apiratworadej

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย

Faculty of Education, Bansomdejchaopraya Rajabhat University, Bangkok, Thailand

*Corresponding author E-mail: Jittawisut21@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนากลไกการดำเนินงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกุยหยาง ประชากร ได้แก่ อธิการบดีหรือรองอธิการบดี ผู้บริหาร และอาจารย์ประจำการ มหาวิทยาลัยมหาลัยในมณฑลยูนนาน โดยใช้รูปแบบการวิจัยแบบผสมผสาน รวมทั้งสิ้น 260 คน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 มีความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ .91 สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา โดยผลการวิจัย พบว่า ผลการประเมินประสิทธิผลของแนวทางการพัฒนากลไกการดำเนินงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกุยหยาง พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มากที่สุด ได้แก่ กลไกการดำเนินงานการศึกษาผู้ประกอบการ รองลงมา ได้แก่ การสนับสนุนและคำแนะนำของผู้สอนและครู และการสนับสนุนด้านระบบนิเวศวิทยาและนโยบายของผู้ประกอบการ การสนับสนุนของโรงเรียนและการสร้างระบบนิเวศของผู้ประกอบการ หลักสูตรและกิจกรรมการศึกษาเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติการเป็นผู้ประกอบการ และน้อยที่สุด ได้แก่ ทรัพยากรผู้ประกอบการและเครือข่ายสนับสนุน ตามลำดับ ทั้งนี้ ผู้บริหารควรจัดสรรทรัพยากร การออกแบบหลักสูตร การสร้างคณาจารย์ และการสนับสนุนนโยบาย การวิจัยเสนอชุดของการปรับปรุงตามเป้าหมาย รวมถึงการเพิ่มประสิทธิภาพการบูรณาการทรัพยากรทั้งภายในและภายนอกวิทยาเขต นวัตกรรมวิธีการสอน และการปรับปรุงกรอบนโยบาย ซึ่งทั้งหมดนี้มุ่งสู่การพัฒนาโดยรวมของระบบการศึกษาการเป็นผู้ประกอบการ โดยคำนึงถึงคุณค่าหลักของการศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการในการกระตุ้นจิตวิญญาณการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ และเสริมสร้างทักษะการปฏิบัติจริง นำเสนอชุดกลยุทธ์เฉพาะและข้อเสนอแนะนโยบายสำหรับทิศทางการพัฒนาในอนาคต ข้อเสนอแนะเหล่านี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ข้อมูลอ้างอิงทางวิทยาศาสตร์และการปฏิบัติสำหรับสถาบันอุดมศึกษาในการปฏิรูปและพัฒนาการศึกษาด้านการประกอบการอย่างมีมาตรฐานและความยั่งยืน

คำสำคัญ: การพัฒนากลไก, การศึกษาผู้ประกอบการ, มหาวิทยาลัยกุยหยาง

Abstract

The objective of this research is to study the guidelines for developing the mechanism for implementing entrepreneurial education in Guiyang University. The population includes the president or vice-president, administrators, and university professors in universities in Yunnan Province with Mixed Method Research, a total of 260 people. Research tools. Including a 5-level estimation questionnaire with a consistency index of 1.00 with a confidence level of .91. Statistics for data analysis include percentages, means, and standard deviations. and content analysis The results of the research found that the results of evaluating the effectiveness of the guidelines for developing the mechanism for implementing entrepreneurial education in Guiyang University were found to be at a high level overall. When considering each aspect, it was found that the most important was the mechanism for implementing entrepreneurial education, followed by the support and advice of instructors and teachers. and support for ecological systems and entrepreneurial policies. School support and creation of an entrepreneurial ecosystem educational courses and activities to promote entrepreneurial practice and least include entrepreneurial resources and support networks, respectively. Executives should allocate resources Course design Creation of faculty and policy support The research suggests a series of targeted improvements. Including increasing efficiency in integrating resources both inside and outside the campus. Innovative teaching methods and improving the policy framework All of which are geared toward the overall development of the entrepreneurial education system. It takes into account the core value of entrepreneurial education in stimulating the entrepreneurial spirit of students. Promote creativity and strengthen practical skills It presents a set of specific strategies and policy recommendations for future development directions. These recommendations aim to provide scientific and practical references for higher education institutions to reform and develop entrepreneurship education in a standardized and sustainable manner.

Keywords: Mechanism Development, Entrepreneurship Education, Guiyang University

บทนำ

การพัฒนาอย่างรวดเร็วของการศึกษาระดับอุดมศึกษาไม่เพียงแต่ปลูกฝังผู้มีความสามารถจำนวนมากในประเทศจีนเท่านั้น แต่ยังบรรลุผลสำเร็จด้านนวัตกรรมอิสระและผลการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ที่สำคัญ โดยให้การสนับสนุนความรู้ที่แข็งแกร่งและรากฐานความสามารถสำหรับการสร้างประเทศแห่งนวัตกรรม ปัจจุบัน จีนอยู่ในช่วงเวลาวิกฤติของการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ โดยมีนักศึกษาวิทยาลัยจำนวนมากซึ่งเป็นทรัพยากรและเสาหลักในการบรรลุการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจและการสร้างประเทศแห่งนวัตกรรม ดังนั้นการส่งเสริมความเป็นผู้ประกอบการและนวัตกรรมจึงกลายเป็นแรงผลักดันเบื้องหลังการพัฒนาเศรษฐกิจและเป็นหนทางเดียวที่จะบรรลุนโยบายที่สร้างคุณค่าให้กับประชาชนและสร้างความเข้มแข็งให้กับประเทศได้ ซึ่งในโลกปัจจุบันความสามารถกลายเป็นจุดสนใจของการแข่งขัน การฝึกฝนบุคลากรที่มีความสามารถจำเป็นต้องได้รับการสนับสนุนจากการศึกษา และบุคลากรที่มีความสามารถคุณภาพสูงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันหลักของประเทศ ด้วยการพัฒนาและการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศยุคใหม่

การผลิตของมนุษย์ ชีวิต และการคิดได้รับผลกระทบอย่างมาก และการศึกษาระดับโลกยังได้รับอิทธิพลอย่างลึกซึ้งจากข้อมูลสารสนเทศอีกด้วย ในยุคของการพัฒนาอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจฐานความรู้และเทคโนโลยี ประเทศต่าง ๆ (Li Linlu, 2018) จำเป็นต้องให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการเปลี่ยนแปลงความสามารถและความสำเร็จทางเทคโนโลยี และการศึกษาระดับอุดมศึกษามีบทบาทสำคัญในกระบวนการนี้ การศึกษาระดับอุดมศึกษาถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญของระบบนวัตกรรมแห่งชาติ โดยมีหน้าที่ในการสอน ให้ความรู้ และสร้างสรรค์นวัตกรรมในการวิจัยทางวิทยาศาสตร์ และกลายเป็นศูนย์กลางสูงสุดในการปลูกฝังผู้มีความสามารถเพื่อเข้าสู่สังคม (Liu Haibin, 2018) เมื่อเผชิญกับการพัฒนาอย่างรวดเร็วของเทคโนโลยี อุตสาหกรรม และโมเดลใหม่ ๆ

มหาวิทยาลัยก๊วยหยางผู้นำด้านการศึกษาระดับอนาคตกับการพัฒนานวัตกรรมและการศึกษาด้านผู้ประกอบการอย่างจริงจังจึงเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนี้ ผู้จัดการระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องเปลี่ยนความคิด ก้าวให้ทันเวลา ละทิ้งโมเดลการศึกษาที่เน้นการสอบแบบเดิม ๆ ค้นคว้าโมเดลการจัดการการศึกษาที่เป็นนวัตกรรมและแบบผู้ประกอบการ และปลูกฝังผู้มีความสามารถให้มากขึ้น ซึ่งปรับตัวให้เข้ากับยุคสมัยและมีจิตวิญญาณแห่งนวัตกรรม (Shi Jing, 2019) มูลินีคอฟแมนได้เสนอคำจำกัดความที่เฉพาะเจาะจงและใช้งานได้จริงของการศึกษาการเป็นผู้ประกอบการ พวกเขาเชื่อว่าการศึกษาด้านความเป็นผู้ประกอบการเป็นกระบวนการที่มุ่งปลูกฝังผู้เรียนให้ระบุโอกาสที่ผู้อื่นมองข้ามและดำเนินการเมื่อมีโอกาสเกิดขึ้น (Hu Tianzhu, 2018) เนื้อหาของการศึกษาการเป็นผู้ประกอบการประกอบด้วยการระบุโอกาสในความเสี่ยง การสร้างธุรกิจ และการแนะนำกระบวนการจัดการธุรกิจ เช่น การวางแผนธุรกิจและการตลาด คำจำกัดความนี้เน้นการปฏิบัติจริงของการศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการ (Huang Zhaoxin, 2017) โดยมีเป้าหมายเพื่อปลูกฝังความเข้าใจและความมั่นใจของนักเรียน และเตรียมพวกเขาให้มีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในโลกธุรกิจ เชื่อว่าการศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการมีเป้าหมายเพื่อปลูกฝังบุคคลที่มีคุณสมบัติและความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการในวงกว้าง และเพื่อเพิ่มพูนความรู้รอบด้านของนักเรียนด้วยการจัดหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงความคิดริเริ่ม จิตวิญญาณแห่งการผจญภัย ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ ความสามารถในการทำงานอิสระ ตลอดจนด้านเทคนิคทักษะทางสังคมและการจัดการ ในแง่แคบ การศึกษาการเป็นผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยมุ่งเน้นไปที่การปลูกฝังความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ทำให้พวกเขาเริ่มต้นธุรกิจได้สำเร็จ (Chen Chunlin, 2018) ให้คำจำกัดความการศึกษาการเป็นผู้ประกอบการว่าเป็นการศึกษาที่สามารถช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ที่จะรับและสร้างความรู้ใหม่อย่างอิสระ และเปลี่ยนความรู้นี้ให้เป็นคุณค่าส่วนบุคคลและสังคมที่แท้จริง (Yao Xiaoling, 2018) เขาเชื่อว่าเป้าหมายหลักของการศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการไม่ใช่แค่การปลูกฝังนักเรียนให้กลายเป็นผู้ประกอบการเท่านั้น แต่ที่สำคัญกว่านั้นคือการช่วยให้พวกเขาประยุกต์ใช้และใช้ความรู้ได้อย่างเต็มที่ และสร้างคุณค่าส่วนบุคคลและสังคมมากขึ้น (Cao Yang, 2016) เชื่อว่ากลุ่มเป้าหมายของการศึกษาด้านการประกอบการควรเป็นนักศึกษาวิทยาลัยรุ่นเยาว์ที่มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมและทักษะทางวิชาชีพ (Wang Changwei, 2017) เป้าหมายของการศึกษาการเป็นผู้ประกอบการคือการปลูกฝังและปรับปรุงความตระหนักของผู้ประกอบการ จิตวิญญาณแห่งนวัตกรรม คุณภาพทางจิตวิทยาของผู้ประกอบการ และทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนเหล่านี้ เพื่อให้พวกเขาสามารถเริ่มต้นธุรกิจของตนเอง สร้างโอกาสในการจ้างงาน และความมั่งคั่งทางสังคม ท้ายที่สุดแล้ว

จุดประสงค์ของการศึกษาการเป็นผู้ประกอบการคือการปลูกฝังความสามารถที่มีความสามารถด้านนวัตกรรมและเป็นผู้ประกอบการ (Xu Xiaozhou, 2018) โดยมีส่วนช่วยเหลือสังคมในเชิงบวก จากดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษา เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินการดำเนินงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยก๊วยหยาง เพื่อนำไปสู่ความพร้อมของทรัพยากรสำหรับผู้ประกอบการ (เช่น กองทุน เทคโนโลยี บริการ ให้คำปรึกษา ฯลฯ) ให้มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อความสำเร็จของโครงการการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา

การสนับสนุนทรัพยากรสามารถลดอุปสรรคในระยะแรกของการเป็นผู้ประกอบการ และเพิ่มโอกาสที่นักเรียนจะประสบความสำเร็จในการเป็นผู้ประกอบการในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินการด้านงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกัยหยาง

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินการด้านงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกัยหยาง เป็นรูปแบบการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method Research) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

ประชากร

ประชากร ได้แก่ อธิการบดีหรือรองอธิการบดี ผู้บริหาร และอาจารย์ประจำกรมวิทยาลัยมหาวิทยาลัย ในมณฑลยูนนาน รวมทั้งสิ้น 260 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการดำเนินการด้านงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกัยหยาง ยึดกรอบแนวคิดงานวิจัยนี้ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลพรรณนกรรมและการประเมินแบบจำลองเชิงปริมาณเพื่อวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการดำเนินการด้านงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกัยหยาง

ตอนที่ 1 สอบถามสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา มีลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 2 สอบถามแนวทางการพัฒนาการดำเนินการด้านงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกัยหยาง ประกอบด้วย 1) ด้านการสนับสนุนของโรงเรียนและการสร้างระบบนิเวศน์ของผู้ประกอบการ จำนวน 20 ข้อ 2) ด้านการสนับสนุนและคำแนะนำของผู้สอนและครู จำนวน 20 ข้อ 3) ด้านการสนับสนุนและคำแนะนำของผู้สอนและครู จำนวน 20 ข้อ 4) ด้านทรัพยากรผู้ประกอบการและเครือข่ายสนับสนุน จำนวน 20 ข้อ 5) ด้านการสนับสนุนด้านระบบนิเวศวิทยาและนโยบายของผู้ประกอบการ จำนวน 20 ข้อ และ 6) ด้านกลไกการดำเนินการด้านงานการศึกษาผู้ประกอบการ จำนวน 20 ข้อ รวม 120 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง มากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง มาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 - 3.50 หมายถึง ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง น้อย

ตอนที่ 3 สอบถามการประเมินแนวทางการพัฒนาการดำเนินการด้านงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกัยหยาง

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์แนวทางการพัฒนาการดำเนินการด้านงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกัยหยาง

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำข้อมูลมาเป็นแนวทางการพัฒนาการดำเนินการด้านงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกัยหยาง

2. นำข้อมูลมาวิเคราะห์เนื้อหา แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกัญหยาง

3. สร้างแบบสอบถามแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกัญหยาง พิจารณาได้จากองค์ประกอบ 6 ด้าน คือ 1) การสนับสนุนของโรงเรียนและการสร้างระบบนิเวศน์ของผู้ประกอบการ 2) การสนับสนุนและคำแนะนำของผู้สอนและครู 3) การสนับสนุนและคำแนะนำของผู้สอนและครู 4) ทรัพยากรผู้ประกอบการและเครือข่ายสนับสนุน 5) การสนับสนุนด้านระบบนิเวศวิทยาและนโยบายของผู้ประกอบการ และ 6) กลไกการดำเนินงานการศึกษาผู้ประกอบการ แล้วนำฉบับร่างเสนอต่อกรรมการที่ปรึกษา คณาจารย์เพื่อพิจารณาตรวจสอบแก้ไข ปรับปรุง ให้ถูกต้องเหมาะสม ตรงตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. นำแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประกอบด้วย ผู้บริหารการศึกษา และอาจารย์ ตรวจสอบความถูกต้องและความเที่ยงตรง ของเนื้อหาของแต่ละข้อคำถามได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC, Index of Objective Congruence) มีค่าเท่ากับ 1.00

5. ทำการปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเป็นฉบับสมบูรณ์

6. นำแบบสอบถามที่มีการปรับปรุง แก้ไขสมบูรณ์แล้ว ไปทดลองใช้กับมหาวิทยาลัยกัญหยาง ประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 30 คน แล้วหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ความเชื่อมั่น 0.91

7. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพ ด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเชื่อมั่น ไปใช้กับมหาวิทยาลัยเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกัญหยาง จำนวน 260 คน โดยกลุ่มผู้ประเมินความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติ ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิ คณาจารย์ ในมหาวิทยาลัยกัญหยาง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมเครื่องมือ ในการวิจัยครั้งนี้ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

1. ผู้วิจัยขอแบบฟอร์มหนังสือร้องขอยังบัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาเพื่อสัมภาษณ์ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบบริหารองค์กร จำนวน 260 คน ในมหาวิทยาลัยของเมืองกัญหยาง

2. นัดหมายผู้ให้สัมภาษณ์ที่มีคุณสมบัติตรงตามที่กำหนดและดำเนินการสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์ตามโครงร่างการสัมภาษณ์ (สัมภาษณ์ทางโทรศัพท์ สัมภาษณ์ออนไลน์ สัมภาษณ์ตัวต่อตัว ฯลฯ) และรวบรวมคำตอบของผู้ให้สัมภาษณ์ต่อคำถามสัมภาษณ์

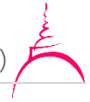
การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลและจำแนกข้อมูลออกเป็นกลุ่มโดยการหาค่าเฉลี่ย (μ) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ)

ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกัญหยาง ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยในหัวข้อต่าง ๆ ตามลำดับ ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ผลแนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกัญหยาง ดังปรากฏในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แนวทางการพัฒนากลไกการดำเนินงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกัญหยาง

N = 260

ด้านกลไกการดำเนินงาน	μ	σ	แปลผล
1. การสนับสนุนของโรงเรียนและการสร้างระบบนิเวศน์ของผู้ประกอบการ	3.62	0.93	มาก
2. การสนับสนุนและคำแนะนำของผู้สอนและครู	3.71	0.97	มาก
3. หลักสูตรและกิจกรรมการศึกษาเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติการเป็นผู้ประกอบการ	3.60	0.91	มาก
4. ทรัพยากรผู้ประกอบการและเครือข่ายสนับสนุน	3.59	0.90	มาก
5. การสนับสนุนด้านระบบนิเวศวิทยาและนโยบายของผู้ประกอบการ	3.71	0.98	มาก
6. กลไกการดำเนินงานการศึกษาผู้ประกอบการ	3.80	0.94	มาก
รวมเฉลี่ย	3.67	0.94	มาก

ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนากลไกการดำเนินงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกัญหยางพบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.67$, $\sigma = 0.94$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า มากที่สุด ได้แก่ กลไกการดำเนินงานการศึกษาผู้ประกอบการ ($\mu = 3.80$, $\sigma = 0.94$) รองลงมา ได้แก่ การสนับสนุนและคำแนะนำของผู้สอนและครู และการสนับสนุนด้านระบบนิเวศวิทยาและนโยบายของผู้ประกอบการ ($\mu = 3.71$, $\sigma = 0.97$, $\mu = 3.71$, $\sigma = 0.98$) การสนับสนุนของโรงเรียนและการสร้างระบบนิเวศน์ของผู้ประกอบการ ($\mu = 3.62$, $\sigma = 0.93$) หลักสูตรและกิจกรรมการศึกษาเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติการเป็นผู้ประกอบการ ($\mu = 3.60$, $\sigma = 0.91$) และน้อยที่สุด ได้แก่ ทรัพยากรผู้ประกอบการและเครือข่ายสนับสนุน ($\mu = 3.59$, $\sigma = 0.90$) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 นำเสนอแนวทางการพัฒนากลไกการดำเนินงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกัญหยางเพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางสังคมของการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกัญหยางได้ดีขึ้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเน้นย้ำถึงการปลูกฝังความรับผิดชอบต่อสังคมและศีลธรรมในการออกแบบหลักสูตรและกิจกรรมต่าง ๆ ต่อไปนี้เป็นข้อเสนอแนะเฉพาะ: 1) บูรณาการเข้ากับการศึกษาความรับผิดชอบต่อสังคม บูรณาการเนื้อหาการสอนด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและจริยธรรมเข้ากับหลักสูตรการศึกษาการเป็นผู้ประกอบการ ผ่านกรณีศึกษา การสัมมนา และการออกแบบโครงการ นักศึกษาสามารถเข้าใจและสำรวจวิธีสร้างสมดุลระหว่างผลกำไรและความรับผิดชอบต่อสังคมในกระบวนการของการเป็นผู้ประกอบการ 2) ส่งเสริมการสำรวจโครงการผู้ประกอบการเพื่อสังคม ส่งเสริมให้นักเรียนสำรวจและพัฒนาโครงการผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลทางสังคม โครงการเหล่านี้ไม่เพียงแต่มุ่งเน้นไปที่ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ แต่ยังให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาสังคม เช่น การคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ความยุติธรรมทางสังคม และการพัฒนาที่ยั่งยืน 3) จัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคม จัดสัมมนา เวิร์คช็อป และการบรรยายที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นประจำ และเชิญผู้ประกอบการทางสังคมและผู้เชี่ยวชาญมาแบ่งปันประสบการณ์และความคิดเห็น เพื่อเสริมสร้างความตระหนักรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม 4) ดำเนินโครงการแนวปฏิบัติด้านความรับผิดชอบต่อสังคม จัดทำโครงการภาคปฏิบัติเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการบริการชุมชนและผู้ประกอบการทางสังคม ด้วยประสบการณ์เชิงปฏิบัติเหล่านี้ นักศึกษาสามารถสัมผัสถึงความสำคัญเชิงปฏิบัติและคุณค่าของความรับผิดชอบต่อสังคมได้โดยตรง 5) เน้นย้ำความสำคัญของคุณธรรมและจริยธรรม เน้นความสำคัญของจริยธรรมทางธุรกิจและจรรยาบรรณวิชาชีพในหลักสูตรการเป็นผู้ประกอบการ เพิ่มความตระหนักรู้ด้านจริยธรรมของนักเรียนโดยการอภิปรายหัวข้อต่าง ๆ เช่น ความซื่อสัตย์ ความโปร่งใส และความยุติธรรม 6) ประเมินและให้รางวัลการปฏิบัติงานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม เมื่อประเมินโครงการการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียน ความรับผิดชอบต่อสังคมควรรวมอยู่ในเกณฑ์การประเมินข้อใดข้อหนึ่ง และโครงการเหล่านั้นที่มีผลงานโดดเด่นในด้านความรับผิดชอบต่อสังคมควรได้รับรางวัลและการยอมรับ 7) ส่งเสริมวิสัยทัศน์ระดับโลก นักเรียนได้รับการสนับสนุนให้พัฒนามุมมอง

ที่เป็นสากลและเข้าใจหลักปฏิบัติด้านความรับผิดชอบต่อสังคมในภูมิภาคต่างวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ปรับปรุงความตระหนักรู้และความอ่อนไหวของนักเรียนต่อประเด็นระดับโลกผ่านโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างประเทศและกิจกรรมหลากหลายวัฒนธรรม ด้วยมาตรการที่ครอบคลุมเหล่านี้ การศึกษาการเป็นผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกึ่งหยางไม่เพียงแต่จะส่งเสริมความสำเร็จทางธุรกิจของนักศึกษาเท่านั้น แต่ยังปลูกฝังให้พวกเขา กลายเป็นผู้ประกอบการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมอีกด้วย วิธีการศึกษาประเภทนี้ไม่เพียงมีส่วนช่วยในการพัฒนาโดยรวมของนักเรียนเท่านั้น แต่ยังส่งเสริมการพัฒนาสังคมที่กลมกลืนและยั่งยืนอีกด้วย

อภิปรายผล

แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกึ่งหยาง พบว่า ผู้บริหารและผู้ที่มีความเกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบองค์กรแห่งประสิทธิภาพ ควรมีการจัดทำกลยุทธ์การบริหารที่ครอบคลุมมาตรฐานการบริหารงานที่เป็นเลิศ ได้แก่ กลไกการดำเนินงานการศึกษาผู้ประกอบการ การสนับสนุนและคำแนะนำของผู้สอนและครู การสนับสนุนด้านระบบนิเวศวิทยาและนโยบายของผู้ประกอบการ การสนับสนุนของโรงเรียนและการสร้างระบบนิเวศน์ของผู้ประกอบการ หลักสูตรและกิจกรรมการศึกษาเพื่อส่งเสริมการปฏิบัติการเป็นผู้ประกอบการ และทรัพยากรผู้ประกอบการและเครือข่ายสนับสนุน สอดคล้องกับ Shi Jing กล่าวว่าการศึกษาด้านความเป็นผู้ประกอบการเป็นกระบวนการที่มุ่งปลูกฝังผู้เรียนให้ระบุนโอกาสที่ผู้อื่นมองข้ามและดำเนินการเมื่อมีโอกาสเกิดขึ้น (Shi Jing, 2019); (Hu Tianzhu, 2018) เนื้อหาของการศึกษาการเป็นผู้ประกอบการประกอบด้วยการระบุนโอกาสในความเสี่ยง การสร้างธุรกิจ และการแนะนำกระบวนการจัดการธุรกิจ เช่น การวางแผนธุรกิจและการตลาด คำจำกัดความนี้เน้นการปฏิบัติจริงของการศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการ (Huang Zhaoxin, 2017) โดยมีเป้าหมายเพื่อปลูกฝังความเข้าใจและความมั่นใจของนักเรียน และเตรียมพวกเขาให้มีความสามารถที่จะประสบความสำเร็จในโลกธุรกิจ เชื่อว่าการศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการมีเป้าหมายเพื่อปลูกฝังบุคคลที่มีคุณสมบัติและความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการในวงกว้าง และเพื่อเพิ่มพูนความรู้รอบด้านของนักเรียนด้วยการจัดหลักสูตรที่เกี่ยวข้อง ซึ่งรวมถึงความคิดริเริ่ม จิตวิญญาณแห่งการผจญภัย ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการ ความสามารถในการทำงานอิสระ ตลอดจนด้านเทคนิค ทักษะทางสังคมและการจัดการ ในแง่แคบ การศึกษาการเป็นผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยมุ่งเน้นไปที่การปลูกฝังความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษา ทำให้พวกเขาเริ่มต้นธุรกิจได้สำเร็จ (Chen Chunlin, 2018) ให้คำจำกัดความการศึกษาด้านผู้ประกอบการว่าเป็นการศึกษาที่สามารถช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ที่จะรับและสร้างความรู้ใหม่อย่างอิสระ และเปลี่ยนความรู้ให้เป็นคุณค่าส่วนบุคคลและสังคมที่แท้จริง (Yao Xiaoling, 2018) เขาเชื่อว่าเป้าหมายหลักของการศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการไม่ใช่แค่การปลูกฝังนักเรียนให้กลายเป็นผู้ประกอบการเท่านั้น แต่ที่สำคัญกว่านั้นคือการช่วยให้พวกเขาประยุกต์ใช้และใช้ความรู้ได้อย่างเต็มที่ และสร้างคุณค่าส่วนบุคคลและสังคมมากขึ้น Cao Yang เชื่อว่ากลุ่มเป้าหมายของการศึกษาด้านการประกอบการควรเป็นนักศึกษาวิทยาลัยรุ่นเยาว์ที่มีความรู้ทางวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมและทักษะทางวิชาชีพ (Cao Yang, 2016); (Wang Changwei, 2017) เป้าหมายของการศึกษาการเป็นผู้ประกอบการคือการปลูกฝังและปรับปรุงความตระหนักรู้ของผู้ประกอบการ จิตวิญญาณแห่งนวัตกรรม คุณภาพทางจิตวิทยาของผู้ประกอบการ และทักษะการเป็นผู้ประกอบการของนักเรียนเหล่านี้ เพื่อให้พวกเขาสามารถเริ่มต้นธุรกิจของตนเอง สร้างโอกาสในการจ้างงาน และความมั่งคั่งทางสังคมที่ยั่งยืนที่สุดแล้ว จุดประสงค์ของการศึกษาการเป็นผู้ประกอบการคือการปลูกฝังความสามารถที่มีความสามารถด้านนวัตกรรมและเป็นผู้ประกอบการ (Xu Xiaozhou, 2018) โดยมีส่วนช่วยเหลือสังคมในเชิงบวก

สรุป/ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่า แนวทางการพัฒนาการดำเนินงานการศึกษาผู้ประกอบการในมหาวิทยาลัยกัญชง เป็นการวิจัยเกี่ยวกับผลกระทบระยะยาวของการศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการ: การวิจัยในปัจจุบันมุ่งเน้นไปที่ผลกระทบทันทีของการศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการเป็นหลัก เช่น ทักษะและความเต็มใจของนักศึกษาในการเป็นผู้ประกอบการ การวิจัยในอนาคตสามารถสำรวจผลกระทบของการศึกษานี้ต่อการพัฒนาอาชีพในระยะยาวของนักศึกษา รวมถึงสัดส่วนของความสำเร็จในการประกอบการ ความยั่งยืน และอิทธิพลทางสังคม นอกจากนี้ การศึกษาสามารถตรวจสอบผลกระทบที่แตกต่างกันของการศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการประเภทต่าง ๆ (เช่น หลักสูตรภาคทฤษฎีและโครงการภาคปฏิบัติ) ต่อการเลือกอาชีพของนักศึกษาและพฤติกรรมการเป็นผู้ประกอบการ โดยมีการเปรียบเทียบรูปแบบการศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการข้ามวัฒนธรรม: เนื่องจากภูมิหลังทางวัฒนธรรมที่ต่างกันอาจมีผลกระทบต่อความยอมรับและผลของการศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการ การวิจัยในอนาคตสามารถมุ่งเน้นไปที่รูปแบบการศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการในประเทศและภูมิภาคต่าง ๆ การวิจัยเปรียบเทียบสามารถเผยให้เห็นว่าวิธีการใดมีประสิทธิภาพมากที่สุดในระบบการศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการ และวิธีปรับกลยุทธ์การศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการตามสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรมที่เฉพาะเจาะจง เพื่อปรับปรุงความเป็นสากลและความสามารถในการปรับตัวของการศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการ และการพัฒนาบทบาทของเทคโนโลยีในการศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการด้วยความก้าวหน้าอย่างต่อเนื่องของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การวิจัยในอนาคตจึงสามารถสำรวจการประยุกต์ใช้และผลกระทบของเทคโนโลยีเกิดใหม่ เช่น ปัญญาประดิษฐ์ ความเป็นจริงเสมือน ฯลฯ ในการศึกษาด้านการเป็นผู้ประกอบการ การวิจัยสามารถมุ่งเน้นไปที่วิธีที่เทคโนโลยีเหล่านี้สามารถปรับปรุงวิธีการสอน เพิ่มการมีส่วนร่วมของนักเรียน มอบประสบการณ์การเรียนรู้ส่วนบุคคล และช่วยให้นักเรียนปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วได้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- Cao Yang. (2016). The evolution and Enlightenment of Western entrepreneurship education. *Journal of Northeast Normal University*, 2016(4), 83-95.
- Chen Chunlin. (2018). Constructing the ecological system of entrepreneurship education in Colleges and universities. *Journal of Higher education in China*, 2018(22), 71-83.
- Hu Tianzhu. (2018). Construction and Enlightenment of entrepreneurship education. *Journal of ecosystem in Lund University, Sweden China higher education research*, 2018(8), 11-25.
- Huang Zhaoxin. (2017). Research on the construction path of College entrepreneurship. *Journal of education ecosystem Educational research*, 2017(4), 83-95.
- Li Linlu. (2018). Analysis of innovation and entrepreneurship. *Journal of education in Munich University of technology China University of science and technology*, 2018(12), 33-46.
- Liu Haibin. (2018). Research on the construction strategy of entrepreneurship education ecosystem in Colleges and universities. *Journal of China higher education research*, 2018(2), 14-28.
- Shi Jing. (2019). Research on the construction of innovation and entrepreneurship education. *Journal of ecosystem in newly established undergraduate colleges School party building and ideological education*, 2019(5), 31-44.

- Wang Changwei. (2017). Analysis of College Students' innovation and entrepreneurship education. Journal of ecosystem from the perspective of "Internet+" Education and career, 2017(24), 43-55.
- Xu Xiaozhou. (2018). Towards 2050: innovation and entrepreneurship education ecosystem construction our vision and Strategy China. Journal of higher education research, 2018(1), 1-13.
- Yao Xiaoling. (2018). Research on the innovation and entrepreneurship education ecosystem of Stanford University. Journal of Shanxi University, 2018(5), 42-55 .
- _____. (2018). Research on the innovation and entrepreneurship education ecosystem of Stanford University. Journal of Shanxi University, 2018(5), 33-45.